

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/78/2016
Identifikačné číslo spisu: 5412010023
Dátum vydania rozhodnutia: 10.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5412010023.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného X. X. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. novembra 2016 v Bratislave dovolanie obvineného X. X. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jaroslava Kiapeša proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. februára 2016, sp. zn. 3To/117/2015 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. X. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo 16. júna 2015, sp. zn. 9T/11/2012 uznal obvineného X. X. vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným náhradu škody.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený X. X. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 18. februára 2016, sp. zn. 3To/117/2015 tak, že rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. vo výroku o treste zrušil. Následne rozhodol sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obvineného podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 5 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. odsúdil na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výroky o trestoch, ktoré boli obvinenému

uložené rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 15. decembra 2009, sp. zn. 4T/64/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 1. apríla 2010, sp. zn. 3To/47/2010, rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 9. decembra 2011, sp. zn. 4T/64/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 23. mája 2012, sp. zn. 2To/37/2012 a rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 28. novembra 2014, sp. zn. 4T/122/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline z 12. marca 2015, sp. zn. 3To/11/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dňa 15. júla 2016 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvineného podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Jaroslava Kiapeša.

V podanom dovolaní obvinený uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tzn. rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený namietal, že žalovaného skutku sa dopustil v roku 2009, a preto pokiaľ bolo jeho konanie súdmi prekvalifikované (z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na zločin krádeže § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.) na podklade stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) (č. Rt 116/2012 a č. Rt 11/2015) vydaných v rokoch 2015 - 2016, bol porušený zákon v jeho neprospech. Obvinený žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozsudky zrušil a aby vec bola v potrebnom rozsahu znovu prejednaná a rozhodnutá.

K podanému dovolaniu sa dňa 25. júla 2016 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Martin (ďalej len „okresná prokuratúra“) tak, že v čase spáchania skutku platila rovnaká zákonná úprava trestného činu krádeže, resp. porušovania domovej slobody ako v čase rozhodovania súdov. Spomínané zjednocujúce stanoviská nespôsobujú zmenu Trestného zákona, a tak ani ich aplikáciou nemohlo dôjsť k nesprávnomu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia. Vzhľadom na tieto skutočnosti prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Spisový materiál bol spolu s dovolaním najvyššiemu súdu riadne predložený na rozhodnutie 27. októbra 2016.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného X. X. i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Aj najvyšší súd je jednoznačne toho názoru, že v posudzovanom prípade nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ako správne podotkol prokurátor okresnej prokuratúry, medzi rokmi 2009 - 2016 k žiadnej zmene u príslušných ustanovení Trestného zákona nedošlo. Za takúto nemožno považovať ani vydanie zjednocujúcich stanovísk najvyššieho súdu, keďže tieto smerujú k interpretácii, k výkladu už existujúceho zákona. Prijatím zjednocujúceho stanoviska najvyššieho súdu nedochádza k zmene zákona, ale k jeho naplneniu, k záväznému vysvetleniu jeho obsahu.

Inými slovami, zákon bol a stále je ten istý, nakoľko však v priebehu aplikačnej praxe dochádzalo k jeho rozdielnemu výkladu, pristúpil najvyšší súd v súlade so svojimi právomocami (§ 8 ods. 3 v spojení s § 21 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z.) k jeho zjednoteniu. Aplikácia zjednocujúceho výkladu, ktorý bol prijatý po spáchaní trestného činu tak v žiadnom prípade nemôže zakladať uplatnený (resp. akýkoľvek iný) dovolací dôvod. Naopak, k jeho založeniu (dovolacieho dôvodu) by došlo, ak by súdy takýto (existujúci) výklad nerespektovali a konanie obvineného by naďalej posudzovali podľa § 212 ods. 1, ods.

2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.

Na základe uvedeného najvyšší súd podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.